

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 260/05-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. P. H., B., zastúpeného advokátom JUDr. R. H., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 35 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2005-52 SKP zo 16. augusta 2005 v spojení s rozhodnutím ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2005-52 SKP z 19. októbra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. P. H. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. decembra 2005 doručená sťažnosť JUDr. P. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietol porušenie jeho základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a

4 a čl. 35 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol k dohovoru“) rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) č. 163/2005-52 SKP zo 16. augusta 2005 v spojení s rozhodnutím ministra spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“) č. 163/2005-52 SKP z 19. októbra 2005 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“).

Sťažovateľ namietol, že napadnutými rozhodnutiami bol právoplatne vyškrtnutý zo zoznamu správcov konkurzných podstát a tieto rozhodnutia porušili ním označeného článku ústavy a dohovoru.

K vyčerpaniu právnych prostriedkov nápravy tohto stavu, ktorý nastal po vydaní napadnutých rozhodnutí ministerstva a ministra spravodlivosti, uviedol:

«Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z.: „Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1 (vyčerpať opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov), ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.“

Sťažovateľ zastáva názor, že ochrana ústavných práv, ktorej sa dovoľáva touto sťažnosťou splňa podmienku osobitného zreteľa, požadovanú vo vyššie citovanom ustanovení na to, aby Ústavný súd prijal túto sťažnosť bez toho, aby Sťažovateľ vyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je Sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Práve uvedené je spôsobené časovou tiesňou, v ktorej sa Sťažovateľ nachádza, pretože dňa 01. 01. 2006 nadobudne účinnosť zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a Sťažovateľovi bude, v prípade nezrušenia Rozhodnutia o jeho vyčiarknutí zo zoznamu správcov, znemožnené vykonávať funkciu správcu konkurznej podstaty a to i v konaniach, v ktorých už túto funkciu vykonáva. Súčasne nebude môcť byť

vymenovaný za správcu konkurznej podstaty v iných konkurzných konaniach. Pozbavením funkcie správcu konkurznej podstaty vznikne škoda nielen Sťažovateľovi, ale dôjde aj k oddialeniu skončenia konkurzných konaní, v ktorých Sťažovateľ vykonáva funkciu správcu konkurznej podstaty z dôvodu, že príslušný konkurzný súd bude musieť vymenovať nového správcu konkurznej podstaty, ktorý sa bude musieť najskôr oboznámiť s rozsiahlym spisovým materiálom na to, aby mohol pokračovať v príslušnom konkurznom konaní, čím dôjde k oddialeniu konca konkurzného konania a v priamej súvislosti s tým aj k poškodeniu veriteľov, ktorí budú ukrátení o včasnejšiu možnosť nakladať s finančnými prostriedkami, ktoré im budú vydané v rámci rozvrhového uznesenia súdu.

Sťažovateľ má za to, že vyššie uvedené dôvody sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa odôvodňujúce to, aby Ústavný súd prijal jeho sťažnosť bez toho, aby sťažovateľ vyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je Sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.»

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby senát ústavného súdu sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní prijal na ďalšie konanie a po vykonaní dokazovania vydal tento nález:

„Rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 163/2005-52 SKP zo dňa 16. 08. 2005 v spojení s rozhodnutím Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 163/2005-52 SKP zo dňa 19. 10. 2005 boli porušené základné práva JUDr. P. H. zakotvené v článkoch 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 35 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 163/2005-52 SKP zo dňa 16. 08. 2005 v spojení s rozhodnutím Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 163/2005-52 SKP zo dňa 19. 10. 2005.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, aby obnovilo stav pred porušením základného práva a slobody, t. j. aby zrušilo vyčiarknutie JUDr. P. H. zo zoznamu správcov v zmysle § 42 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a aby opätovne zapísalo JUDr. P. H.

do zoznamu správcov v zmysle § 42 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

Sťažovateľ tiež žiada, aby ústavný súd rozhodol o dočasnom opatrení a odložil vykonateľnosť rozhodnutia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Sťažovateľ napáda právoplatné rozhodnutie ministerstva spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti je podľa zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii

ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov ústredným orgánom štátnej správy (§ 3, § 35 a nasl. citovaného zákona).

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

V zmysle § 247 ods. 1 OSP sa postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti tohto zákona v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa sťažovateľa sú napadnuté rozhodnutia ministerstva spravodlivosti a ministra spravodlivosti podľa ich obsahu takými rozhodnutiami, ktorými bol ukrátený na svojich právach z dôvodu, že boli vydané v rozpore so zákonom.

Z citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, obsahu napadnutých rozhodnutí a tvrdení sťažovateľa vyplýva, že sťažovateľ mohol a musel pred tým, než doručil sťažnosť ústavnému súdu, podať žalobu podľa § 244 v spojení s § 247 OSP na preskúmanie napadnutých rozhodnutí v správnom súdnictve Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Táto možnosť ochrany práv sťažovateľa v správnom súdnictve sa nedá ničím spochybniť, pretože podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

K tomu treba dodať, že z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy (čl. 124 a čl. 142 ods. 1 ústavy) vyplýva, že ústavný súd nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou vo veciach, ktoré patria do právomoci všeobecných súdov. Ústavný súd musí pri svojej rozhodovacej činnosti zohľadňovať platnú právnu úpravu v oblasti rozdelenia právomocí, a teda zohľadňovať aj založenie právomoci všeobecných súdov ako správnych súdov vo veciach žalôb na preskúmanie rozhodnutí vydaných orgánmi verejnej moci, ku ktorým patrí aj ministerstvo spravodlivosti.

Sťažovateľ vo vzťahu k nevyčerpaniu dostupných právnych prostriedkov nápravy uviedol: *„Sťažovateľ zastáva názor, že ochrana ústavných práv, ktorej sa dovoľáva touto sťažnosťou splňa podmienku osobitného zreteľa, požadovanú vo vyššie citovanom ustanovení na to, aby Ústavný súd prijal túto sťažnosť bez toho, aby Sťažovateľ vyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je Sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Práve uvedené je spôsobené časovou tiesňou, v ktorej sa Sťažovateľ nachádza, pretože dňa 01. 01. 2006 nadobudne účinnosť zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a Sťažovateľovi bude, v prípade nezrušenia Rozhodnutia o jeho vyčiarknutí zo zoznamu správcov, znemožnené vykonávať funkciu správcu konkurznej podstaty a to i v konaniach, v ktorých už túto funkciu vykonáva...“*

Ústavný súd sa nestotožnil s týmto názorom. Sťažovateľ aj v správnom súdnictve mal možnosť navrhnúť podľa § 250c ods. 1 OSP predbežnú ochranu jeho práv, pretože žaloba síce nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné, ale na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma. Ak predseda senátu nevyhoví žiadosti, upovedomí o tom účastníka.

Ústavný súd dôvody sťažovateľa týkajúce sa nevyužitia právomoci správneho súdnictva neakceptoval.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatoval, že pokiaľ bola možná a dostupná účinná právna ochrana základných práv a slobôd sťažovateľa v správnom súdnictve, je vylúčená právomoc ústavného súdu na konanie v danej veci. Preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2005